

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUDU SESVETAMA
STALNA SLUŽBA U DUGOM SELU
Dugo Selo, Ul. biskupa Augustina Kažotića 13

Poslovni broj: P-575/2025-24

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sesvetama, Stalna služba u Dugom Selu, po sutkinji toga suda Nataliji Suvaljko Ljubek, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Ante Baranovića, OIB: 06342263095, iz Zagreba, Bužanova 8A, zastupan po punomoćniku Nenadu Horvatu, odvjetniku iz Zagreba, protiv ADDIKO BANK d.d., OIB: 14036333877, iz Zagreba, Slavonska avenija 6, zastupana po punomoćniku Hrvoju Matiću, odvjetniku iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 18. lipnja 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 17. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnom odredba o valutnoj klauzuli sadržana u dijelu čl. 4. st. 3. Ugovora o kreditu broj 186-53039310, sklopljenog između tužitelja i prednika tuženika, od dana 06.10.2011., a koja glasi:

„ ... a plaćaju se u kunskoj protuvrijednosti obračunatih po srednjem tečaju Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. za CHF na dan dospijeca, odnosno na dan plaćanja ukoliko se plaćanje vrši prije roka dospijeca.“

II. Nalaže se tuženiku ADDIKO BANK D.D., 10000 ZAGREB, SLAVONSKA AV. 6, OIB: 14036333877 da tužitelju ANTE BARANOVIĆ, 10000 ZAGREB, BUŽANOVA 8 A, OIB: 06342263095 na ime stjecanja bez osnove zbog preplaćene valutne klauzule isplati iznos od 31.859,84 eur s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na pojedine iznose kako slijedi:

- iznos od 3,33 EUR s kamatom tekućom od 03.12.2011. godine pa sve do isplate,
- iznos od 16,06 EUR s kamatom tekućom od 03.01.2012. godine pa sve do isplate,
- iznos od 27,17 EUR s kamatom tekućom od 03.02.2012. godine pa sve do isplate,
- iznos od 28,66 EUR s kamatom tekućom od 03.03.2012. godine pa sve do isplate,
- iznos od 20,97 EUR s kamatom tekućom od 04.04.2012. godine pa sve do isplate,

- iznos od 26,16 EUR s kamatom tekućom od 05.05.2012. godine pa sve do isplate,
- iznos od 29,71 EUR s kamatom tekućom od 05.06.2012. godine pa sve do isplate,
- iznos od 23,74 EUR s kamatom tekućom od 04.07.2012. godine pa sve do isplate,
- iznos od 25,31 EUR s kamatom tekućom od 03.08.2012. godine pa sve do isplate,
- iznos od 20,83 EUR s kamatom tekućom od 03.09.2012. godine pa sve do isplate,
- iznos od 11,30 EUR s kamatom tekućom od 04.10.2012. godine pa sve do isplate,
- iznos od 21,61 EUR s kamatom tekućom od 03.11.2012. godine pa sve do isplate,
- iznos od 26,56 EUR s kamatom tekućom od 06.12.2012. godine pa sve do isplate,
- iznos od 22,95 EUR s kamatom tekućom od 05.01.2013. godine pa sve do isplate,
- iznos od 3,50 EUR s kamatom tekućom od 06.02.2013. godine pa sve do isplate,
- iznos od 20,03 EUR s kamatom tekućom od 06.03.2013. godine pa sve do isplate,
- iznos od 21,47 EUR s kamatom tekućom od 06.04.2013. godine pa sve do isplate,
- iznos od 14,99 EUR s kamatom tekućom od 12.05.2013. godine pa sve do isplate,
- iznos od 7,22 EUR s kamatom tekućom od 06.09.2013. godine pa sve do isplate,
- iznos od 18,20 EUR s kamatom tekućom od 06.10.2013. godine pa sve do isplate,
- iznos od 12,53 EUR s kamatom tekućom od 10.11.2013. godine pa sve do isplate,
- iznos od 16,55 EUR s kamatom tekućom od 08.12.2013. godine pa sve do isplate,
- iznos od 21,10 EUR s kamatom tekućom od 14.01.2014. godine pa sve do isplate,
- iznos od 17,10 EUR s kamatom tekućom od 11.02.2014. godine pa sve do isplate,
- iznos od 21,38 EUR s kamatom tekućom od 09.03.2014. godine pa sve do isplate,
- iznos od 19,98 EUR s kamatom tekućom od 15.04.2014. godine pa sve do isplate,
- iznos od 15,25 EUR s kamatom tekućom od 17.05.2014. godine pa sve do isplate,
- iznos od 13,73 EUR s kamatom tekućom od 17.06.2014. godine pa sve do isplate,
- iznos od 14,42 EUR s kamatom tekućom od 06.07.2014. godine pa sve do isplate,
- iznos od 19,78 EUR s kamatom tekućom od 02.08.2014. godine pa sve do isplate,
- iznos od 24,30 EUR s kamatom tekućom od 10.09.2014. godine pa sve do isplate,
- iznos od 23,37 EUR s kamatom tekućom od 05.10.2014. godine pa sve do isplate,
- iznos od 27,27 EUR s kamatom tekućom od 08.11.2014. godine pa sve do isplate,
- iznos od 29,93 EUR s kamatom tekućom od 04.12.2014. godine pa sve do isplate,
- iznos od 28,37 EUR s kamatom tekućom od 04.01.2015. godine pa sve do isplate,
- iznos od 28,80 EUR s kamatom tekućom od 06.02.2015. godine pa sve do isplate,
- iznos od 28,80 EUR s kamatom tekućom od 07.03.2015. godine pa sve do isplate,
- iznos od 28,80 EUR s kamatom tekućom od 09.04.2015. godine pa sve do isplate,
- iznos od 28,80 EUR s kamatom tekućom od 01.05.2015. godine pa sve do isplate,
- iznos od 28,80 EUR s kamatom tekućom od 13.06.2015. godine pa sve do isplate,
- iznos od 28,80 EUR s kamatom tekućom od 04.07.2015. godine pa sve do isplate,
- iznos od 28,80 EUR s kamatom tekućom od 05.08.2015. godine pa sve do isplate,
- iznos od 28,80 EUR s kamatom tekućom od 08.09.2015. godine pa sve do isplate,
- iznos od 28,80 EUR s kamatom tekućom od 03.10.2015. godine pa sve do isplate,
- iznos od 28,80 EUR s kamatom tekućom od 04.11.2015. godine pa sve do isplate,
- iznos od 28,80 EUR s kamatom tekućom od 05.12.2015. godine pa sve do isplate,
- iznos od 28,80 EUR s kamatom tekućom od 16.01.2016. godine pa sve do isplate,
- iznos od 28,80 EUR s kamatom tekućom od 24.02.2016. godine pa sve do isplate,
- iznos od 28,80 EUR s kamatom tekućom od 23.03.2016. godine pa sve do isplate,
- iznos od 28,80 EUR s kamatom tekućom od 21.04.2016. godine pa sve do isplate,
- iznos od 28,80 EUR s kamatom tekućom od 17.05.2016. godine pa sve do isplate,
- iznos od 67,05 EUR s kamatom tekućom od 18.06.2016. godine pa sve do isplate,
- iznos od 81,35 EUR s kamatom tekućom od 21.07.2016. godine pa sve do isplate,
- iznos od 78,18 EUR s kamatom tekućom od 18.08.2016. godine pa sve do isplate,

- iznos od 72,19 EUR s kamatom tekućom od 20.09.2016. godine pa sve do isplate,
- iznos od 78,23 EUR s kamatom tekućom od 12.10.2016. godine pa sve do isplate,
- iznos od 79,37 EUR s kamatom tekućom od 11.11.2016. godine pa sve do isplate,
- iznos od 88,24 EUR s kamatom tekućom od 15.12.2016. godine pa sve do isplate,
- iznos od 91,72 EUR s kamatom tekućom od 13.01.2017. godine pa sve do isplate,
- iznos od 88,93 EUR s kamatom tekućom od 12.02.2017. godine pa sve do isplate,
- iznos od 85,38 EUR s kamatom tekućom od 12.03.2017. godine pa sve do isplate,
- iznos od 83,98 EUR s kamatom tekućom od 04.04.2017. godine pa sve do isplate,
- iznos od 77,90 EUR s kamatom tekućom od 30.04.2017. godine pa sve do isplate,
- iznos od 69,05 EUR s kamatom tekućom od 01.06.2017. godine pa sve do isplate,
- iznos od 66,39 EUR s kamatom tekućom od 01.07.2017. godine pa sve do isplate,
- iznos od 41,50 EUR s kamatom tekućom od 01.08.2017. godine pa sve do isplate,
- iznos od 38,31 EUR s kamatom tekućom od 01.09.2017. godine pa sve do isplate,
- iznos od 43,94 EUR s kamatom tekućom od 01.10.2017. godine pa sve do isplate,
- iznos od 36,44 EUR s kamatom tekućom od 01.11.2017. godine pa sve do isplate,
- iznos od 36,47 EUR s kamatom tekućom od 01.12.2017. godine pa sve do isplate,
- iznos od 32,88 EUR s kamatom tekućom od 03.01.2018. godine pa sve do isplate,
- iznos od 29,81 EUR s kamatom tekućom od 01.02.2018. godine pa sve do isplate,
- iznos od 34,31 EUR s kamatom tekućom od 01.03.2018. godine pa sve do isplate,
- iznos od 22,43 EUR s kamatom tekućom od 01.04.2018. godine pa sve do isplate,
- iznos od 10,12 EUR s kamatom tekućom od 01.05.2018. godine pa sve do isplate,
- iznos od 32,44 EUR s kamatom tekućom od 02.06.2018. godine pa sve do isplate,
- iznos od 27,97 EUR s kamatom tekućom od 01.07.2018. godine pa sve do isplate,
- iznos od 27,29 EUR s kamatom tekućom od 01.08.2018. godine pa sve do isplate,
- iznos od 43,93 EUR s kamatom tekućom od 01.09.2018. godine pa sve do isplate,
- iznos od 46,16 EUR s kamatom tekućom od 02.10.2018. godine pa sve do isplate,
- iznos od 41,77 EUR s kamatom tekućom od 01.11.2018. godine pa sve do isplate,
- iznos od 45,30 EUR s kamatom tekućom od 01.12.2018. godine pa sve do isplate,
- iznos od 48,11 EUR s kamatom tekućom od 01.01.2019. godine pa sve do isplate,
- iznos od 41,33 EUR s kamatom tekućom od 01.02.2019. godine pa sve do isplate,
- iznos od 43,16 EUR s kamatom tekućom od 03.03.2019. godine pa sve do isplate,
- iznos od 53,24 EUR s kamatom tekućom od 02.04.2019. godine pa sve do isplate,
- iznos od 41,59 EUR s kamatom tekućom od 03.05.2019. godine pa sve do isplate,
- iznos od 49,02 EUR s kamatom tekućom od 05.06.2019. godine pa sve do isplate,
- iznos od 55,14 EUR s kamatom tekućom od 03.07.2019. godine pa sve do isplate,
- iznos od 56,80 EUR s kamatom tekućom od 03.08.2019. godine pa sve do isplate,
- iznos od 66,39 EUR s kamatom tekućom od 04.09.2019. godine pa sve do isplate,
- iznos od 71,48 EUR s kamatom tekućom od 06.10.2019. godine pa sve do isplate,
- iznos od 64,40 EUR s kamatom tekućom od 06.11.2019. godine pa sve do isplate,
- iznos od 65,09 EUR s kamatom tekućom od 04.12.2019. godine pa sve do isplate,
- iznos od 72,52 EUR s kamatom tekućom od 03.01.2020. godine pa sve do isplate,
- iznos od 83,43 EUR s kamatom tekućom od 01.02.2020. godine pa sve do isplate,
- iznos od 89,44 EUR s kamatom tekućom od 03.03.2020. godine pa sve do isplate,
- iznos od 107,28 EUR s kamatom tekućom od 01.04.2020. godine pa sve do isplate,
- iznos od 102,66 EUR s kamatom tekućom od 01.05.2020. godine pa sve do isplate,
- iznos od 96,73 EUR s kamatom tekućom od 02.06.2020. godine pa sve do isplate,
- iznos od 97,47 EUR s kamatom tekućom od 04.07.2020. godine pa sve do isplate,
- iznos od 85,84 EUR s kamatom tekućom od 01.08.2020. godine pa sve do isplate,
- iznos od 87,52 EUR s kamatom tekućom od 01.09.2020. godine pa sve do isplate,

- iznos od 87,63 EUR s kamatom tekućom od 02.10.2020. godine pa sve do isplate,
- iznos od 96,08 EUR s kamatom tekućom od 01.11.2020. godine pa sve do isplate,
- iznos od 86,74 EUR s kamatom tekućom od 02.12.2020. godine pa sve do isplate,
- iznos od 83,21 EUR s kamatom tekućom od 05.01.2021. godine pa sve do isplate,
- iznos od 89,28 EUR s kamatom tekućom od 02.02.2021. godine pa sve do isplate,
- iznos od 79,52 EUR s kamatom tekućom od 03.03.2021. godine pa sve do isplate,
- iznos od 73,04 EUR s kamatom tekućom od 01.04.2021. godine pa sve do isplate,
- iznos od 74,27 EUR s kamatom tekućom od 04.05.2021. godine pa sve do isplate,
- iznos od 74,19 EUR s kamatom tekućom od 01.06.2021. godine pa sve do isplate,
- iznos od 72,23 EUR s kamatom tekućom od 01.07.2021. godine pa sve do isplate,
- iznos od 85,21 EUR s kamatom tekućom od 01.08.2021. godine pa sve do isplate,
- iznos od 81,80 EUR s kamatom tekućom od 01.09.2021. godine pa sve do isplate,
- iznos od 80,27 EUR s kamatom tekućom od 02.10.2021. godine pa sve do isplate,
- iznos od 95,46 EUR s kamatom tekućom od 03.11.2021. godine pa sve do isplate,
- iznos od 107,37 EUR s kamatom tekućom od 02.12.2021. godine pa sve do isplate,
- iznos od 112,42 EUR s kamatom tekućom od 04.01.2022. godine pa sve do isplate,
- iznos od 113,49 EUR s kamatom tekućom od 01.02.2022. godine pa sve do isplate,
- iznos od 116,16 EUR s kamatom tekućom od 03.03.2022. godine pa sve do isplate,
- iznos od 122,09 EUR s kamatom tekućom od 02.04.2022. godine pa sve do isplate,
- iznos od 125,34 EUR s kamatom tekućom od 03.05.2022. godine pa sve do isplate,
- iznos od 120,78 EUR s kamatom tekućom od 02.06.2022. godine pa sve do isplate,
- iznos od 137,71 EUR s kamatom tekućom od 02.07.2022. godine pa sve do isplate,
- iznos od 159,03 EUR s kamatom tekućom od 02.08.2022. godine pa sve do isplate,
- iznos od 157,44 EUR s kamatom tekućom od 06.09.2022. godine pa sve do isplate,
- iznos od 177,88 EUR s kamatom tekućom od 01.10.2022. godine pa sve do isplate,
- iznos od 147,33 EUR s kamatom tekućom od 03.11.2022. godine pa sve do isplate,
- iznos od 153,03 EUR s kamatom tekućom od 02.12.2022. godine pa sve do isplate,
- iznos od 151,72 EUR s kamatom tekućom od 03.01.2023. godine pa sve do isplate,
- iznos od 137,02 EUR s kamatom tekućom od 03.02.2023. godine pa sve do isplate,
- iznos od 145,56 EUR s kamatom tekućom od 04.03.2023. godine pa sve do isplate,
- iznos od 143,04 EUR s kamatom tekućom od 05.04.2023. godine pa sve do isplate,
- iznos od 152,32 EUR s kamatom tekućom od 04.05.2023. godine pa sve do isplate,
- iznos od 163,80 EUR s kamatom tekućom od 06.06.2023. godine pa sve do isplate,
- iznos od 156,59 EUR s kamatom tekućom od 04.07.2023. godine pa sve do isplate,
- iznos od 174,58 EUR s kamatom tekućom od 04.08.2023. godine pa sve do isplate,
- iznos od 173,46 EUR s kamatom tekućom od 05.09.2023. godine pa sve do isplate,
- iznos od 165,44 EUR s kamatom tekućom od 05.10.2023. godine pa sve do isplate,
- iznos od 173,78 EUR s kamatom tekućom od 04.11.2023. godine pa sve do isplate,
- iznos od 168,67 EUR s kamatom tekućom od 05.12.2023. godine pa sve do isplate,
- iznos od 198,98 EUR s kamatom tekućom od 03.01.2024. godine pa sve do isplate,
- iznos od 190,09 EUR s kamatom tekućom od 03.02.2024. godine pa sve do isplate,
- iznos od 177,32 EUR s kamatom tekućom od 05.03.2024. godine pa sve do isplate,
- iznos od 157,90 EUR s kamatom tekućom od 04.04.2024. godine pa sve do isplate,
- iznos od 157,13 EUR s kamatom tekućom od 09.05.2024. godine pa sve do isplate,
- iznos od 154,68 EUR s kamatom tekućom od 04.06.2024. godine pa sve do isplate,
- iznos od 168,20 EUR s kamatom tekućom od 02.07.2024. godine pa sve do isplate,
- iznos od 171,54 EUR s kamatom tekućom od 03.08.2024. godine pa sve do isplate,
- iznos od 185,84 EUR s kamatom tekućom od 04.09.2024. godine pa sve do isplate,
- iznos od 186,34 EUR s kamatom tekućom od 01.10.2024. godine pa sve do isplate,

- iznos od 20.963,54 EUR s kamatom tekućom od 03.10.2024. godine pa sve do isplate,
po stopi koja se od 3. prosinca 2011. do 31. srpnja 2015. određuje, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 01. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, od 30. prosinca 2023. godine po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju plati prouzročeni parnični trošak u iznosu od 3.650,00 Eur-a (tri tisuće šesto pedeset eura) sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, tekućim od dana objave presude 17. srpnja 2026. pa sve do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, a sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da je dana 6. 10.2011. između prednika tuženog Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. i tužitelja sklopljen Ugovor o kreditu broj 186-53039310 (dalje u tekstu Ugovor o kreditu) prema kojem je tuženik kao kreditor, tužitelju kao korisniku kredita stavio na raspolaganje kredit u iznosu od 167.000,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti. Navedenim ugovorom ugovoren je rok otplate kredita na 30 godina sa ugovorenim mjesečnim anuitetima uz kamatnu stopu od 6,50% godišnje koja je definirana kao promjenjiva. Tužitelj se obvezao za to plaćati naknadu u mjesečnim ratama u iznosu od 734,11 CHF u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Addiko banke d.d. na dan dospijeca. U predmetnom ugovoru ugovorena je valutna klauzula vezana za švicarski franak, bez jasnih parametara po kojima bi tužitelj mogao biti obaviješten i imati saznanja o tečaju koji će se primjenjivati kako će mjesečni anuiteti

dospijevati, niti je na iste mogao utjecati ili pregovarati sa tuženikom, pa je tečaj za vrijeme trajanja ugovora više puta mijenjan na štetu tužitelja. Tuženik kao trgovac nije informirao tužitelja kao potrošača, niti prije sklapanja, niti u vrijeme sklapanja Ugovora o kreditu o karakteristikama i specifičnostima valute CHF i mogućim ekonomskim pojavama tijekom otplate kredita koje mogu uzrokovati značaju neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana. Tužitelj nije bio upozoren na nijedan od bitnih rizika koje sa sobom nosi ugovaranje kredita sa valutnom klauzulom u CHF. Navodi da je Pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda br: PŽ-6632/17 od 14.6.2018. u točki I. potvrđena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 04.07.2013. god. kojom se utvrđuje da su tužene banke kao davatelji kredita u razdoblju od 01.04.2004. god.do 31. prosinca 2008. godine, a koje povrede traju i nadalje, povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju - ugovorima o kreditimana način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nisu kao trgovci potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa su time tuženici postupali suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača, kao i Zakona o obveznim odnosima. Presuda Visokog trgovačkog suda br: PŽ-6632/17 od 14.6.2018. potvrđena je revizijskom odlukom Vrhovnog suda RH, broj Rev-2221/18 od 3.9.2019. Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 04.07.2013., također je već ranije djelomično potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7129/13 od 13.6.2014., i to u dijelu koji se odnosi na nepošteno i ništetno ugovaranje jednostrano promjenjive kamatne stope u potrošačkim ugovorima. Nadalje da utvrđenja iz kolektivnog spora glede valute CHF imaju svoju primjenu i na predmetni ugovor. Također, da tužitelj kao slabija ugovorna strana nije uopće u mogućnosti niti pregovarati, niti utjecati na sadržaj ugovornih odredbi, pa tako niti onu koja se odnosi na valutnu klauzulu CHF, što istu čini nepoštenom u smislu odredbe čl. 81. Zakona o zaštiti potrošača te posljedično ništetnim. Nadalje, da iako je ugovaranje valutne klauzule bilo dopušteno temeljem odredbe čl. 22. ZOO-a, problem je u načinu na koji je ista ugovorena. Naime, došlo je do abnormalne aprecijacije tečaja CHF, uslijed globalne krize iz 2008. Valutna klauzula poput predmetne, uslijed izostanka pravilnog ugovaranja, nije sadržavala mehanizam koji bi bio osigurač u slučaju nagle aprecijacije CHF-a poput npr. klauzule garancije tečaja. Da je CHF u spornom razdoblju aprecirao u odnosu na HRK za više od 60%, a za dužnika nije postojao mehanizam koji bi ograničio i zauzdao takav abnormalan rast tečaja CHF, na taj način uzrokujući bezrazložno bogaćenje tuženog s jedne strane, te osiromašenje tužitelja s druge strane. Da se u predmetnom slučaju radi o formalnom ugovoru koji se još naziva i adhezijski, da se istom pristupa po principu „take it or leave it“, obzirom da isti sadrži opće uvjete koje je unaprijed formulirala jedna ugovorna strane, u ovom slučaju tuženi. Da se u slučaju valutne klauzule ugovorene na opisan način u suprotnosti sa ratio legis odredbe čl. 22. ZOO-a radi se o ništetnoj odredbi općih uvjeta/klauzuli koja je zbog izostanka zaštitnog mehanizma u slučaju aprecijacije CHF, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, prouzrokovala znatnu neravnotežu u pravima i obvezama stranaka putem bezrazložnog bogaćenja tuženog i osiromaženja tužitelja. Ugrađujući baš valutu švicarski franak u valutnu klauzulu, a preko nje u Ugovor tuženik je postupio

i formirao ovaj ugovorni odnos suprotno zakonskim odredbama i svrsi samog prava ustanovljenog tim odredbama te je na navedeni način povrijedio načelo ravnopravnosti sudionika u obveznom odnosu iz čl. 3. ZOO-a, načela savjesnosti i poštenja iz čl. 4. ZOO-a, načela zabrane zlouporabe prava iz čl. 6. ZOO-a, načela jednakih vrijednosti činidbi iz čl. 7. ZOO-a te načela prouzročenja štete iz čl. 8. ZOO-a koja su konkretirana i sankcionirana ništetnošću u odredbi čl. 81.st.1. i 87.st.1. Zakona o zaštiti potrošača, a sve radi toga da je tuženik postupajući s aspekta jače ugovorne strane tužitelju nametnuo odredbu koja ga dovodi u neravnopravni položaj te mu nanosi štetu. S obzirom na ništetnost ugovorne odredbe na način da je ugovorna valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, tuženik je u skladu sa odredbama čl. 323. ZOO-a dužan vratiti sve što je primio na temelju takvih odredbi Ugovora, sve u vezi sa čl. 1111., 1115 te čl. 1046. ZOO-a. Podnosi tužbu na utvrđenje sporne odrede o valutnoj klauzuli ništetnom te zahtjev za isplatom iznosa od ukupno 32.560,68 Eur-a, sa zateznom kamatom tekućom na pojedinačne mjesečne iznose počev od 31.prosinca 2011., do zaključno sa kamatom tekućom na iznos od 21.955,96 Eur-a od 2. listopada 2024. do isplate.

2. Rješenjem Županijskog suda u Zagrebu od 4. travnja 2025., Su-198/2025-3 (list 49-50 spisa) određena je nadležnost ovog suda za postupanje u ovdje konkretnom predmetu.

3. U odgovoru na tužbu tuženik u bitnom navodi da nije sporno da je s tužiteljem sklopio predmetni Ugovor o kreditu. Ističe prigovor zastare koje se odnosi na isplatu s osnove valutne klauzule. Čak i kad bi se stav o prekidu zastare pokretanjem postupka za zaštitu kolektivnih prava potrošača P-1401/2012 bio ispravan, budući da je tužba podnesena nakon 14. lipnja 2023., a da je pravomoćnost presude u predmetnom kolektivnom postupku nastupila 14. lipnja 2018. donošenjem presude Visokog trgovačkog suda PŽ-6632/2017 zahtjev za isplatom po osnovi valutne klauzule nesporno je zastario. Opreza radi, osporava da bi predmetni Ugovor o kreditu bio protivan Ustavu, prisilnim propisima i moralu društva. Da je isti sklopljen u skladu sa odredbom čl. 1065. ZOO-a. Da nije jasno u čemu bi se sastojalo tuženikovo propuštanje da tužitelja u cijelosti informira o svim bitnim parametrima. Da je tuženik o svim relevantnim okolnostima obavijestio tužitelja pri sklapanju ugovora o kreditu, kao i upozorio na eventualne rizike valutnih klauzula, pa tako i CHF valute. Da je proveo edukacije djelatnika, u pogledu komercijalnih uvjeta i prodaju tih proizvoda. A kao dokaz navedenog dostavlja pisani iskaz svjedoka gđe Ive Krhlanko Cvetko, podredno predlaže istu saslušati i na ročištu ako sud to smatra potrebnim. Da je u skladu sa ZOO dopuštena ugovorna odredba ugovora kojom se vrijednost ugovorne obveze izračunava na temelju tečaja valute RH u odnosu prema stranoj valuti, te da je tuženik postupao u skladu sa zakonom pa da tužitelj neosnovano ističe da bi ugovaranjem valutne obveze u CHF tuženik bio nepošten. Da je u trenutku sklapanja ugovora bio u dobroj vjeri, pa čak da je tužbeni zahtjev osnovan da nema pravo na zatezne kamate prije podnošenja tužbe. Da je ugovor sklopljen na rok od 30 godina, te da tuženik nije mogao valutnu klauzulu koristiti radi stjecanja dobiti jer ni on sam nije znao kakve će okolnosti nastupiti u idućih 30 godina. Da su stranke svojom slobodno voljom sklopile ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u CHF. Da tužitelj ovakvim zahtjevom stvara okolnosti u kojim se primjenjuje fiksni tečaj, ali pod daleko povoljnijim uvjetima nego što je tuženik nudio za ugovore bez valutne klauzule. Predlaže da financijski vještak izračun izvrši primjenom kamatne stope primjenjive na kredite u HRK valuti u

predmetnom periodu te u izračun uključi sve nastale razlike uključivo i one nastale uslijed niže kamate i tečaja od početnih vrijednosti (tzv. negativne razlike). Ističe kako se na eventualno potraživanje tužitelja primjenjuje zastarni rok od pet godina računajući od dana plaćanja svakog pojedinog anuiteta.

4. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid i pročitao slijedeće dokaze: Pregled prometa klijenta (list 12-34 spisa), Ugovor o kreditu broj 186-53039310 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine (list 36-41 spisa), specifikacija uplata (list 42-48 spisa), Podnesak Potrošača-Hrvatskog saveza udruga za zaštitu potrošača (list 61-62 spisa), Izjava svjedoka Ive Krhlanko Cvetko (list 63-67 spisa), kamatne stope banaka na kunske kredite bez valutne klauzule (list 68-76 spisa), Nalaz i mišljenje financijskog vještaka Darka Prpića (list 119-183 spisa).

Nije saslušana svjedokinja Iva Krhalanko Cvetko, iz razloga kako će isto biti obrazloženo u nastavku ove presude.

5. Među strankama u postupku nije sporno da su tužitelj kao korisnik kredita i prednik tuženika kao kreditor 6. listopada 2011. sklopili Ugovor o kreditu broj 186-53039310 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine prema kojem je tuženik kao kreditor, tužitelju kao korisniku kredita stavio na raspolaganje kredit u iznosu od 167.000,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti, kojim je ugovoren rok otplate kredita na 30 godina sa ugovorenim mjesečnim anuitetima uz kamatnu stopu od 6,50% godišnje koja je definirana kao promjenjiva, te po kojem se tužitelj obvezao vratiti kredit u 360 mjesečnih anuiteta. Nije sporno ni da je banka po navedenom ugovoru odobrila tužitelju stambeni kredit, te da je kredit odobren za refinanciranje kredita banke, te da je ugovoreno da se kredit po predmetnom ugovoru (umanjen za obveze navedene u Ugovoru) isplaćuje na kreditnu partiju u banci za zatvaranje obveza po kreditu koji se refinancira.

6. Među strankama je sporno je li odredba ugovora o kreditu kojom je ugovoreno da se anuiteti plaćaju u kunskoj protuvrijednosti obračunati po srednjem tečaju banke za CHF na dan dospijeca, odnosno, na dan plaćanja ukoliko se plaćanje vrši prije roka dospijeca ništetna, je li nastupila zastara tužiteljevog zahtjeva za isplatom, te pripadaju li tužitelju zatezne kamate na preplaćene iznose sa osnova valutne klauzule od dana plaćanja ili podnošenja tužbe.

7. Temeljem provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti sukladno odredbi članka 8. ZPP-a (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023 dalje u tekstu ZPP) ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

8. U odnosu na pravna utvrđenja iz tužbe za zaštitu kolektivnih prava i interese za istaknuti je kako slijedi. Odredbom čl. 502. c ZPP-a propisano je da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama pozivati na pravna utvrđenja iz presuda kojim se prihvaćaju tužbeni zahtjevi iz kolektivne tužbe, kojom je utvrđeno da su povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je jača strana u postupku bila dužna štiti. Tužitelj se u ovoj parnici poziva na presude Trgovačkog suda RH, Visokog trgovačkog suda RH i presudu Vrhovnog suda RH, a kojim presudama je utvrđeno nesavjesno postupanje banaka kroz ugovaranje rizičnih kredita

u valuti CHF s promjenjivom kamatnom stopom koje je potvrđeno u kolektivnom sporu pokrenutom od strane Hrvatskog saveza udruga za zaštitu potrošača protiv više poslovnih banaka, (među kojima je i tuženik). Valutna klauzula je pravomoćno utvrđena nepoštenom i ništetnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu P-1401/2012 od 4.7.2013., koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-6632/2017 od 14.6.2018., a ova presuda je potvrđena presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Rev-2221/18 od 3.9.2019. U navedenim presudama utvrđeno je da su tužene banke (između ostalog i tužena- prednik tuženika Hypo-Alpe-Adria Bank d.d.) kao davatelji kredita u razdoblju od 1. travnja 2004. do 31. prosinca 2008. godine, a koje povrede traju i nadalje, povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditima na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nisu kao trgovci potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i vezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa su time tuženici postupali suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača, kao i Zakona o obveznim odnosima.

U predmetnom slučaju radi se o kreditu koji je sklopljen radi refinanciranja ranije postojećeg kredita, i koji je sklopljen 2011., dakle izvan vremenskog perioda za koje je u postupcima radi zaštite kolektivnih prava i interesa potrošača utvrđeno da su tužene banke postupale nepošteno, koristeći nepoštenu ugovornu praksu u vezi valutne klauzule i kamatne stope. Međutim, sama činjenica trenutka sklapanja ugovora ne isključuje sama po sebi primjenu pravnih shvaćanja i utvrđenja iz navedenih postupaka na ovdje konkretni ugovor. Ovaj sud je nakon provedenog dokaznog postupka utvrdio i da su prilikom sklapanja ovdje predmetnog ugovora pojavljuju usporedivi načini ugovaranja valutne klauzule vezane uz švicarski franak, slijedom čega po mišljenju ovog suda i na ovdje predmetni ugovor utvrđenja iz kolektivnog spora glede valute CHF imaju svoju primjenu.

9. Nadalje, čl. 3. st.1. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine br.79/2007, 125/2007, 79/2009, 89/2009, 75/2009, 133/2009 dalje u tekstu ZZP) propisano je da je »potrošač« je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njegovoj poslovnoj djelatnosti niti obavljanju djelatnosti slobodnog zanimanja. Nadalje, čl. 96.st.1. ZZP propisano je da ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, dok je stavkom 2 navedenog članka propisano da se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Stavkom 4 navedenog članka propisano je da ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati. Čl. 99. ZZP propisano je da nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o

predmetu ugovora i cijeni ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive. Čl. 102. st.1. ZPP propisano je da je nepoštena ugovorna odredba ništetna.

10. Nadalje, odredbom čl. 4. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08 dalje u tekstu ZOO) propisano je da su se u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza istih odnosa sudionici dužni pridržavati načela savjesnosti i poštenja. Radi se o jednom od temeljnih načela obveznog prava.

11. Čitanjem samog Ugovora o kreditu, kao i saslušanjem tužitelja utvrđeno je da se radilo o potrošačkom ugovoru o kreditu, unaprijed sastavljenom od strane banke kao jače ugovorne strane, dok je tuženik kao druga ugovorna strana taj ugovor mogao ili prihvatiti kao takav ili ostaviti.

12. Ocjenom iskaza tužitelja (list 107- 108 spisa) sud je utvrdio da je kredit podigao radi refinanciranja starog kredita koji je isto bio dignut kod tuženika. Taj raniji kredit podigao je radi kupnje stana u Bužanovoj, dakle za njegove privatne potrebe, odnosno za stanovanje. Da je tu zgradu radilo društvo povezano za tuženikom i da je uvjet za dobivanje kredita bio da je kredit u švicarskim francima, a također da je kod ovdje predmetnog ugovora o kreditu kojim su refinancirane obveze prvog kredita, uvjet također bio da je isti podignut u valuti švicarski franak. Da njemu nitko nije nudio nikakvu drugu valutu, dakle da je jedini mogući način dobivanja kredita bio da isti bude dignut u valuti švicarski franak. Da su mu iz banke rekli da obzirom da je prvi ugovor o kreditu bio u francima da i ovaj drugi mora biti u istoj valuti. Ugovor je pripremila banka, dočekao ga je pripremljen, nije imao nikakve mogućnosti pregovarati o valuti. Također, nitko ga nije upozorio o eventualnim rizicima podizanja kredita u francima, odnosno, kada je dizao kredit banka mu je rekla da je franak dosegao svoj maksimum, odnosno, da više ne bi trebao rasti. Da kada je on gledao otplatni plan da su prva i zadnja rata bile jednake, i da nije mogao očekivati, niti je od strane banke bio upozoren na to da rate mogu drastično rasti. Navodi da je ugovor pročitao i da na isti nije stavio primjedbe, ali da nije ni imao mogućost staviti primjedbe na isti. Tim više kad su se radile konverzije iz franka u eur, njemu bi izračunu rata bila veća nego što je iznosila u franku. Da u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu nije bilo član trgovačkog društva ili vlasnik obrta. Iskaz tužitelja ovaj sud u cijelosti cijeni kao istinit, vjerodostojan i podudaran materijalnoj dokumentaciji koja prileži spisu.

13. Nadalje, tužitelja prije i u vrijeme sklapanja ugovora nitko nije upozorio na rizik ugovaranja kredita u valuti švicarski franak. Specifičnosti te valute bile je poznata bankama, ali ne i prosječnom potrošaču. On kao takav nema stručnog znanja, a banka ga kao profesionalac o tome nije ni informirala niti ga je upozorila što to konkretno za njega znači, odnosno kako isto može utjecati na visinu njegove preuzete obveze. Potražac nije mogao biti svjestan rizika koji je time na sebe preuzeo. Nerazumljivost ugovornih odredbi kojima se glavnica veže za švicarski franak i prema ocjeni ovog suda uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača i to protivno načelu savjesnosti i poštenja. Navedeno iz razloga što banka zna za taj rizik, ali ga prešućuje potrošaču, tim više uvjerava ga u trenutku refinanciranja ugovora je franak dosegao svoj limit, i da više ne bi trebao rasti. Također, ni prilikom prvog ugovora, ni prilikom ovdje predmetnog ugovora koji je sklopljen za refinanciranje obveza po prvom ugovoru nitko mu ni ne nudi nijednu drugu valutu, pri čemu ga pri sklapanju prvog ugovora uvjetuju da kredit može dobiti samo

ako ga digne u valuti švicarski franak, dok mu pak prilikom refinanciranja obveza navode da obzirom da je prvi kredit bio u francima, kredit za refinanciranje obveza mora biti u istoj valuti.

14. Tuženik samo paušalno u odgovoru na tužbu navodi kako je o svim relevantnim okolnostima obavijestio tužitelja pri sklapanju ugovora o kreditu, kao da ga je i upozorio na eventualne rizike valutnih klauzula, pa tako i CHF valutne klauzule. Također, da je u tu svrhu proveo i edukaciju svojih djelatnika, a dokaz o tome dostavlja pisani iskaz svjedokinje Ive Krhlanko Cvetko. Čitanjem same Izjave (list 63-66 spisa) utvrđeno je da u bitnom ista navodi kako je u razdoblju od 2004. do 2008. educirala zaposlenike banke koji su neposredno sudjelovali kod pregovaranja i sklapanja ugovora o kreditu sa CHF valutnom klauzulom na način da im je objašnjavala način funkcioniranja valutne klauzule i rizike koji iz toga proizlaze. Navedena izjava po mišljenju ovog suda je uopćena izjava, ničim se istom ne dovodi u vezu da bi eventualno navedena svjedokinja imala ikakve neposredne veze sa sklapanjem ovdje predmetnog ugovora o kreditu, ili pak da je sudjelovala o pripremi ili pregovorima oko ovdje predmetnog ugovora o kreditu. Štoviše sve da je navedena Iva Krhlanko Cevtku i educirala sve djelatnike bake, isto nije relevantan dokaz da su osobni bankari i postupali na navedeni način u odnosu prema svojim klijentima. Predmetna Izjava ne dokazuje da je tuženik o rizicima valutne klauzule obavijestio ni informirao tužitelja, pa i podredni dokazni prijedlog za saslušanjem navedene svjedokinje sud nije prihvatio jer njeno saslušanje nije bilo predloženo u odnosu na konkretne pregovore vezano za ovdje predmetni ugovor o kreditu, niti pak iz spisa proizlazi da navedena svjedokinja ima bilo kakvih saznanja vezano za ovdje predmetni ugovor o kreditu.

15. Nadalje, prema Presudi Europskog suda pravde od 30. travnja 2014. godine u predmetu broj C-26/13 navodi se da članak 4. stavak 2. Direktive 93/13 (koji iz testa poštenosti isključuje odredbe koje definiraju glavni predmet ugovora i adekvatnost cijene, pod uvjetom da su izražene jasnim i razumljivim jezikom) treba tumačiti na način da ugovorna odredba potrošaču ne mora biti samo gramatički razumljiva.

16. Dakle tuženik nije na transparentan način obavijestio tužitelja o rizicima ugovaranja valutne klauzule u valuti švicarski franak, dakle, kao jača ugovorna strana na unaprijed pripremljenom standardnom obrascu ugovora u ugovor ugrađuje valutu švicarski franak, bez da tužitelja kao potrošača obavještava i upozorava na mogućost potencijalnog rizika ugovaranja valutne klauzule u švicarskom franku, na taj način ne omogućujući tužitelju da on procijeni što ugovaranje navedene odrede predstavlja za njega u ekonomskom smislu, čime po mišljenju ovog suda navedeno uzrokuje neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja.

17. Prethodno navedene ugovorne odredbe koje je u predmetom ugovoru o kreditu pripremio tuženik su u svojoj ukupnosti dovele do toga da je tužitelj iako je uredno podmirivao mjesečne anuitete su isti s vremenom značajno rasli, pa umjesto da se njegova ukupna obveza po kreditu smanjuje, ista je znatno rasla. Navedeno uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, a na štetu tužitelja, što je u suprotnosti s načelom savjestnosti i poštenja.

18. U skladu sa svim prethodno navedenim, takve ugovorne odredbe su ništetne u skladu sa čl. 96. st. 1. i 102. st. 1. ZZP, i u skladu sa odredbom čl. 322. Zakona o obveznim odnosima.

19. Nadalje, za istaknuti je i kako se u predmetnom slučaju radilo o tipskom ugovoru, jer je isti unaprijed sastavljenom od strane banke kao jače ugovorne strane, koja nudi drugoj strani ugovor po principu uzmi ili ostavi. Dakle, radi se o tipskom ugovoru, koji je ništetan ako je sastavljen suprotno načelu savjesnosti i poštenja i uzrokuju očiglednu neravnopravnost u pravima i obvezama strana na štetu suugovaratelja odnosno ugrožavaju postizanje svrhe sklopljenog ugovora, čak i ako su opći uvjeti koji ih sadrže odobreni od nadležnog tijela, u skladu sa odredbom čl. 296. ZOO-a.

20. Da je takvo postupanje banke nepošteno utvrdio je Sud Europske unije u svojoj odluci u predmetu C-186/16 Z i dr. protiv Banca Romaneasca SA, a koja presuda obvezuje i ovaj sud. U toj presudi Sud Europske unije utvrđuje da je banka bila dužna potrošaču detaljno objasniti kako funkcionira kreditni paket do te mjere da mu je morao ako je potrebno kroz simulacije demonstrirati kako će moguće promjene tečaja posebno povezane uz moguće promjene kamatne stope utjecati na njegove mjesečne rate te ukupnu kreditu obvezu i kroz koje točno mehanizme.

21. Naposljetku, potrebno je ukazati i na odluku Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. u kojoj je posebno istaknuto „iako nije zabranjeno istovremeno ugovoriti valutnu klauzulu i promjenjivu kamatnu stopu, ta činjenica da obveza potrošača istovremeno ovisi o dva promjenjiva bitna elementa čini tu obvezu posebno rizičnom jer u vrijeme zaključenja ugovora potrošač ne zna koji iznos glavnice kredita izražene u kunama će biti u obvezi tijekom dugoročne otplate vratiti banci, a ne zna niti koju će cijenu (redovnu kamatu) za to platiti. Iznos glavnice kredita, koji je promjenjiv, a ovisi o odnosu švicarskog franka i kune, ne mogu unaprijed znati niti na njega utjecati ni banke ni potrošači, dok iznos cijene ovisi i o iznosu glavnice (koji je neizvjestan) i o visini kamatne stope, koja je tijekom postojanja obveze po ugovoru promjenjiva sukladno odluci banke, dakle vjerovnika. Zato već sama činjenica da u opisanoj situaciji drugi promjenjivi element o kojem ovisi visina obveze potrošača, kamatu, određuje banka jednostrano, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača i to protivno načelu savjesnosti i poštenja“.

22. Slijedom navedenog trebalo je nakon provedenog dokaznog postupka u cijelosti usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja kojim isti traži utvrđenje ništetnim odredbe o valutnoj klauzuli sadržane u dijelu odredbe čl. 4.st.3. predmetnog ugovora o kreditu, te je riješeno kao u točki I. izreke ove Presude.

23. U odnosu na istaknuti prigovor zastare u odnosu na restitucijski zahtjev, za istaknuti je kako slijedi. Na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 30. siječnja 2020. zauzeto je pravno shvaćanje broj Su-IV-47/2020 prema kojoj zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva, prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju nišetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. st. 1. ZOO-a, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena

ništetnost ugovora ili pojedinih njegovih odredbi. Dakle, kako tužitelj ovdje predmetnom tužbom prvenstveno traži da se u ovom postupku utvrdi ništetnost sporne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli po kojoj odredi je ugovoreno da se anuiteti plaćaju u kunsjoj protuvrijednosti obračunati po srednjem tečaju banke za CHF na dan dospijeca, odnosno na dan plaćanja, a što je ovaj sud nakon provedenih dokaza i utvrdio, to u ovdje konkretnom predmetu zastara restitucijskog zahtjeva u skladu sa prethodno navedenim shvaćanjem još nije ni počela teći.

24. Visina tražbine tužitelja među strankama u postupku nije ni bila sporna, a sud je istu utvrdio temeljem Nalaza i mišljenja sudskog vještaka Darka Prpića (list 119-183 spisa).

25. Zadatak vještaka bio je utvrditi okolnost pozitivne razlike tečaja za švicarski franak koji je tuženik primjenjivao prilikom plaćanja svake rate naspram tečaja švicarskog franka na dan sklapanje ugovora, ali i izračuna tzv. negativne razlike tijekom cijelog utuženog perioda. U svom Nalazu i mišljenju vještak je utvrdio da je ukupna razlika s osnove valutne klauzule između anuiteta prema obračunu banke po srednjem tečaju kreditora važećem na dan valute u odnosu na anuitete prema obračunu banke po srednjem tečaju kreditora važećem na dan isplate kredita 31.859,84 Eur. Nadalje, utvrdio je i da je tzv. negativna razlika iznosi -11,53 Eur-a.

26. Stranke nisu imale primjedbe na izrađeni nalaz i mišljenja, a isti ovaj sud u cijelosti prihvaća kao stručan i nepristran, dan na temelju odgovarajućih izračuna te detaljno pisano obrazložen.

27. Nakon provedenog vještačenja, tužitelj je specificirao svoj tužbeni zahtjev u cijelosti u skladu sa izračunom vještaka, i podacima o datumu svakog plaćenog anuiteta, slijedom čega je u cijelosti trebalo usvojiti tužbeni zahtjev za isplatom kako je isto navedeno u točki II. izreke ove Presude.

28. Za istaknuti je kako ovaj sud smatra da se pri tome nemaju uzeti u obzir tzv. negativne razlike. Navedeno iz razloga što tuženik iste ne traži ni podnesenom protutužbom ni eventualno istaknutim prigovorom radi prebijanja, dakle tuženik istu nije ni pokušao realizirati.

29. Na mjesečno pojedinačno više plaćene iznose sa naslova stjecanja bez osnove radi preplate zbog valutne klauzule tužitelju pripadaju zatezne kamate kako ih isti tužbenim zahtjevom i traži sukladno čl. 1115. ZOO-a od dana stjecanja (dana plaćanja svakog mjesečno pretplaćenog iznosa), jer je tuženik bio nepošten pa je obvezan platiti zatezne kamate od dana stjecanja. Tuženik je nepošten jer je povrijedio interese i prava potrošača, jer je u potrošačkom ugovoru o kreditu koristio nepoštenu ugovornu odredbu o valutnoj klauzuli.

30. U odnosu na trošak parničnog postupka, isti je u skladu sa odredbom čl. 154.st.1. i 155. ZPP-a u cijelost trebalo priznati tužitelju koji je u postupku uspio. Tako je istom zastupanom po odvjetniku u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/23, 107/25, dalje u tekstu Tarifa) trebalo je priznati tužitelju zatraženi trošak sastava tužbe od 6. ožujka 2025. (Tbr.7.1. Tarife) u iznosu od 500,00 Eur-a, sastava podneska od 4. srpnja 2025. (Tbr.8.1. Tarife)

u iznosu od 500,00 Eur-a, ročišta od 1. listopada 2025. (Tbr.9.1.) u iznosu od 500,00 Eur-a, podnesak od 28. travnja 2026. (Tbr.8.1.) u iznosu od 500,00 Eur-a, ročišta od 18. lipnja 2026. (Tbr.9.1.) u iznosu od 500,00 Eur-a, ročišta za objavu presude od 17. srpnja 2026. (Tbr.9.3.) u iznosu od 100,00 Eur-a, dakle ukupno 2.600,00 Eur-a uvećao za PDV 25%, odnosno 3.250,00 Eur-a, uvećano za plaćeni predujam vještaka u iznosu od 400,00 Eur-a, dakle ukupno 3.650,00 Eur-a. Sve u uvećano za zatražene zakonske zatezne kamate u skladu sa odredbom čl. 151.st.3 ZPP-a, slijedom čega je riješeno kao u točki III. izreke ove Presude.

Dugo Selo, 17. srpnja 2026.

Sutkinja
Natalia Suvaljko Ljubek

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Županijskom sudu, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje, odnosno od dana dostave prijepisa ove presude, u slučaju neuredne obavijesti o ročištu na kojem se presuda objavljuje (čl. 335.ZPP-a).

DNA:

- tužitelju po pun. neposredno
- tuženiku po pun putem OPS